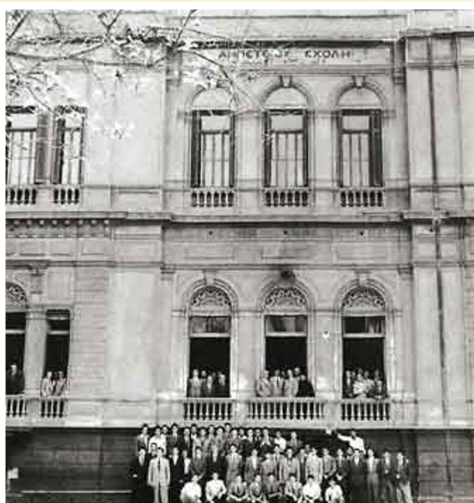

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Σ.Α.Σ.

**ΤΟ ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΜΠΕΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ
ΑΘΗΝΑ**

ΤΕΥΧΟΣ 1/2021

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Σ.Α.Σ.

ΤΕΥΧΟΣ 1/2021

ΤΟ ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΜΠΕΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

3ης Σεπτεμβρίου 56, ΑΘΗΝΑ 104 33

Υπεύθυνος Έκδοσης : Μιχάλης Φλεβοτομάς,
Επιτροπή Σύνταξης : Δημήτρης Πιερής,
Σεβαστή (Βιβιάνα) Καραντινού,
Γιώργος Μακρής,
Υπεύθυνος Παραγωγής : Αντώνης Πατρινός,

κιν. 6977485316, mflevot@gmail.com
κιν. 6932704820, dpieris@gmail.com
κιν. 6946272271, vivianakarantinos@gmail.com
κιν. 6945975147, sirkamg@yahoo.com
κιν. 6936646796, anthony.patrinos@gmail.com

Περιεχόμενα

Αντί-Editorial, Μιχάλης Φλεβοτομάς	3
Εξόρμηση για τα κάλαντα στο Κάιρο, Δημήτρης Καλανδράνης	4
Η τηλεφωνία στην Αίγυπτο, Νίκος Νικηταρίδης	6
Ο γάμος του Φαρούκ, Νίκος Νικηταρίδης	7
Γλωσσικοί ιδιωματισμοί των Ελλήνων στην Αίγυπτο, Τόλης Παπαγεωργίου..	9
250 χρόνια από την γέννηση του Μπετόβεν, Μαρία Χαραλαμπίδου	11
Μενέλαος Παυλίδης, Μιχάλης Τελλίδης	12
Ελπίδα.....Πίστη, Δημήτρης Καπαϊτζής	13
Αποχαιρετιστήριο λόγος του αποφοίτου Γεωργίου Κουσανέλλου	14
Ο Οσμάν της οδού Φουάντ (συνέχεια), Πάνος Αρβανιτάκης.....	16
Επικήδειος στον Χαράλαμπο Χαλκιαδάκη, Χρήστος Παπαδόπουλος.....	17
Πώς θα αποφύγουμε την μετάδοση του Κορωνοϊού, Παν. Παταργιάς	18

Το Περιοδικό Σ.Α.Σ. φέρει μόνο ενυπόγραφα άρθρα συνεργατών που φέρουν οι ίδιοι την ευθύνη για αυτά που γράφουν.
Η φωτογραφία της Αμπετείου Σχολής του εξωφύλλου στο Demerdash είναι του Γιώργου Ρωσσίδη.

Αντί-Editorial

Χαιρετισμός από τον Πρόεδρο

.....γράφει ο Μιχάλης Φλεβοτομάς

Αγαπητοί Αμπετειανές και Αμπετειανοί, συμπατριώτες και φίλοι,

Μαζί με τις ευχές μας για ένα καλό καλοκαίρι γεμάτο υγεία και ευτυχία, σας ενημερώνουμε ότι η κυκλοφορία του περιοδικού μας θα γίνεται πλέον δύο φορές τον χρόνο, για ευνόητους λόγους δυσχέρειας συγκέντρωσης υλικού.

Πέρα απ' αυτό όμως θέλουμε να μοιραστούμε μαζί σας την ελπίδα και την προσμονή μας ότι "...θα περάσουν τα σύννεφα, θάρθουν χελιδόνια, θάρθει η άνοιξη ξανά...", όπως τραγούδησε η δυό φορές συμπατριώτισσά μας, η αγαπημένη Άλκηστη.

Μπορείτε να το ακούσετε εδώ : <https://youtu.be/vhPhJXcRhjE>

Επειδή όμως, έτσι κι αλλιώς, θα χρειαστεί να ασκήσουμε όλοι μας για λίγο ακόμα την ήδη δοκιμασμένη υπομονή μας, σκεφθήκαμε να σας προτείνουμε για αυτές τις μέρες τα παρακάτω δύο βιβλία, που κράτησαν ήδη συντροφιά σε εμάς σαν καλοί, πιστοί φίλοι. Προτείνουμε λοιπόν :

1. Κ.Π. Καβάφης, ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ -Κριτικά αξιολογημένα, με αναλυτικό φιλολογικό, ιστορικό και αισθητικό σχολιασμό από τους Ρένο, Ήρκο και Στάντη Αποστολίδη (Εκδόσεις "ΤΑ ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ").
2. Γ. Μαυρογορδάτος, Η Ελληνική περίπτωση — Εθνική ολοκλήρωση και διχόνοια (Εκδόσεις Πατάκη).

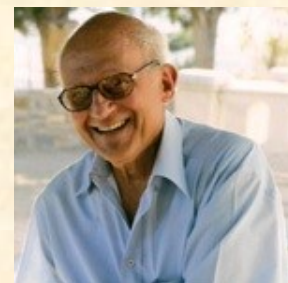
Καλή αντάμωση με υγεία κι ευημερία για εσάς και τις οικογένειές σας .

Μιχάλης Φλεβοτομάς

Πρόεδρος Συλλόγου Αμπετείου Σχολής

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2021
ΕΥΧΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Εξόρμηση για τα κάλαντα στο Κάιρο

....γράφει ο Δημήτρης Καλανδράνης

Απόφοιτος Εμπορικού 1953

Με τον Μιχάλη Καραγιάννη γνωριζόμασταν από μικρά παιδιά. Ζούσαμε στην ίδια συνοικία του Σακακίνι, στο Ντάχερ, εκεί που βρισκόταν και το Μετόχι της Αγίας Αικατερίνης του Σινά. Στο Δημοτικό ήμασταν μαζί από την πρώτη τάξη και αργότερα, εκείνος Γυμνάσιο, εγώ Εμπορικό. Μαζί παίζαμε μπίλιες και κρυφτό στις αυλές με γειτονόπουλα, Εβραίους, Αρμένηδες, Αιγύπτιους. Μαζί κάναμε «σαμπάτα» στα τραμ και οργώναμε τους δρόμους με τις τροτινέτες και τα ποδήλατα. Αναπόφευκτα, μαζί λέγαμε και τα κάλαντα.

Μέρες πριν τις γιορτές, καταστρώναμε τα σχέδιά μας για την εξόρμηση την παραμονή των Χριστουγέννων. Με το μικρό μας το μυαλό, τότε στα 13-14 χρόνια, χωρίς να το καταλάβουμε, πραγματοποιούσαμε ένα αληθινό market research για να εντοπίσουμε τους υποψήφιους «πελάτες» μας. Ακολουθούσε το market segmentation για να κανονίσουμε το δρομολόγιό μας και στο τέλος κάναμε και ένα turnover estimation για να γνωρίζουμε τι ποσό θα κατέληγε στις τσέπες μας.

Τα χρήματα από τα κάλαντα δεν πήγαιναν όλα σε παιγνίδια, αλλά και σε αγορές αντικειμένων πρώτης ανάγκης τα οποία τότε θεωρούσαμε ως δώρα.

Στα διαλείμματα στην Αμπέτσει συζητούσαμε και με άλλους συμμαθητές για τα κάλαντα - οι περισσότεροι ήταν του Εμπορικού- και προσπαθούσαμε να κάνουμε συμφωνίες κυρίων, όπως π.χ. όταν συναντιόμασταν στην ίδια οκέλα (πολυκατοικία) να μην σκοτωνόμασταν για το ποιος θα τα πει πρώτος. Υπήρχε και μια άγραφη συμφωνία, να αποφεύγουμε να τα λέμε σε περιοχές μόνιμης κατοικίας άλλων. Από ό,τι φαίνεται, έννοια μας δεν ήταν να συνεχίσουμε την παράδοση, αλλά πώς θα βγάλουμε περισσότερα χρήματα. What a shame! Θυμάμαι ένα συμμαθητή που παρακολουθούσε τους άλλους μαθητές στην αυλή την ώρα του διαλείμματος και σημείωνε αυτούς που θεωρούσε πλούσιους για να τους συμπεριλάβει στο πρόγραμμα. Σκέτη μαφία με άλλα λόγια.

Δυο μέρες πριν τα Χριστούγεννα έπρεπε να έχουμε έτοιμη τη λίστα με ονόματα και περιοχές. Σημειώναμε με κόκκινο αυτούς που οπωσδήποτε έπρεπε να επισκεφτούμε, καθώς αντιπροσώπευαν την πηγή μεγάλων φιλοδωρημάτων. Ως επί το πλείστον, αυτοί ήταν οι συγγενείς και οι φίλοι της οικογένειας.

Αποφεύγαμε να τα «λέμε» σε μαγαζιά γιατί μαζευόντουσαν «αραπάκια» που παρακολουθούσαν το αξιοθέατο των khawagat elli bighannou, να τραγουδάνε δημόσια στο δρόμο. Φοβόμασταν και τη συνέχεια, όταν μας έπαιρναν από πίσω και ζητούσαν «μπακσίς». Ήταν και ένας από τους λόγους που κρύβαμε τα τρίγωνα κάτω από τα σακάκια μας.

Τα μόνα μαγαζιά που επισκεπτόμασταν βρισκόντουσαν στην περιοχή μας στο Ντάχερ και ανήκαν σε φίλους Έλληνες. Ήταν τρεις φούρνοι, του Παπαδημούλη, του Μακρυγιάννη, του Γεραδάμου, και ένα μπακάλικο του Κακούρη. Πηγαίναμε και στο Μετόχι της Αγίας Αικατερίνης και τα λέγαμε στον Πατέρα Γρηγόριο, ο οποίος έδινε και καλό φιλοδώρημα. Όταν μας περίσσευε χρόνος, τα λέγαμε και στο εργοστάσιο Σπύρος Σπάθης, όπου ο μετέπειτα αγαπημένος μου διευθυντής Ηλίας Σπάθης μας έδινε ηγεμονικό φιλοδώρημα.

Από νωρίς το πρωί αρχίζαμε να τα λέμε κάνοντας πρόβα και σεφτέ στο δικό μας σπίτι. Στη συνέχεια ακολουθούσαμε πιστά το δρομολόγιο για να μην χάνουμε χρόνο. Χρησιμοποιούσαμε το τραμ ως μέσο μεταφοράς. Η περιοχή που είχε τους περισσότερους συγγενείς ήταν η Σούμπρα. Παίρναμε το τραμ 10 μέχρι το Μπαμπ ελ Χαντίντ και μετά ανεβαίναμε τη γέφυρα και οργώναμε τους δρόμους με τα πόδια: Τέραρα Μπουλακεία, Σάραρα Μπαρακάτ κ.α. Σειρά είχε το Κόφτικο Παζάρι, και κάτι πλούσιες οικογένειες στο Εμαντ Ελ Ντιν και Κασρ Ελ Νιλ.

Κάναμε διάλειμμα από τις μια μέχρι τις τέσσερις το απόγευμα και συνεχίζαμε μέχρι να κουραστούμε, συμπληρώνοντας ένα σύνολο 7-8 ωρών μεροκάματο.

Στο τέλος της μέρας πηγαίναμε στο σπίτι του Καραγιάννη και αδειάζαμε τις τσέπες μας. Ήταν η ιερή στιγμή της αποτίμησης του κόπου μας. Επιθυμία μας ήταν να μαζέψουμε συνολικά τέσσερις λίρες και οι δυο μας, ωστόσο ο

στόχος αυτός ήταν άπιαστος. Μια φορά αποφασίσαμε να μετρήσουμε και τα σκαλοπάτια που ανεβοκατεβαίναμε για να εκπλαγούμε με το αποτέλεσμα: 1100 σκαλοπάτια ανέβασμα και άλλα τόσα κατέβασμα.

Ο φίλος μου ο Μιχάλης Καραγιάννης έφυγε νωρίς και εγώ τώρα έμεινα με την ανάμνησή του μαζί με τις όμορφες στιγμές που περνούσαμε κάθε χρόνο μαζί, στις πρώτες μας προσπάθειες να βγάλουμε χρήματα με τον ιδρώτα μας.

Στις μέρες μας, περιμένω να μου πουν τα κάλαντα τα παιδιά της γειτονιάς και όταν τα ακούω χαμογελάω, γιατί εκείνη την ώρα το μυαλό μου ταξιδεύει 70 χρόνια πριν, στο Ντάχερ, στη Σούμπρα, στην Αμπέτειο, στα «αραπάκια», στα 1100 σκαλοπάτια. Ό,τι και να τους πω για την ιστορία μου στο Κάιρο, δεν θα με νιώσουν. Και πώς να με νιώσουν αφού δεν έχουν πιει το νερό του Νείλου και το assir assab, δεν έφαγαν φούλια και ταμίες και δεν κάθισαν στα θρανία της Αμπτετείου, με διευθυντές τον Παϊδούση και τον Κονά.

Χρόνια πολλά.

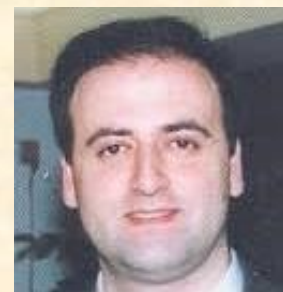
Ο Δημήτρης Καλανδράνης σπούδασε ξενοδοχειακά και ξένες γλώσσες. Υπήρξε μέλος της Ελληνικής Φιλαρμονικής Καΐρου και υπηρέτησε ως κατηχητής στους Αγίους Αναργύρους στη Σούμπρα. Εργάστηκε 12 χρόνια στο εργοστάσιο Σπύρος Σπάθης και 29 χρόνια στην Swissair. Ζει μόνιμα στην Πάρο. Ζωγραφίζει, παίζει κρουστά και φλογέρα και είναι λάτρης του Πινγκ Πονγκ. Έργα του:

Το βιβλίο: Getting to Understand the Greeks μεταφρασμένο στα Γαλλικά και Ιταλικά.

Τα μυθιστορήματα: Ο ΑΣΚΗΤΗΣ και ΤΟ ΕΠΑΘΛΟ

Αγαπητά μας μέλη , σας παρέχουμε την δυνατότητα να ενημερώνετε ΑΤΕΛΩΣ όλα τα Τακτικά, Αρωγά μέλη και αναγνώστες μας για την ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΣΑΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ σε κάθε τριμηνιαία έκδοση του «Περιοδικού Σ.Α.Σ.».

Πληροφορίες / Διευκρινίσεις : Μίμης Πιερίης τηλ. 210 68 40 100, κιν. 6932 704 820

Η τηλεφωνία στην Αίγυπτο

.....γράφει ο Νίκος Νικηταρίδης

Η τηλεπικοινωνιακή ιστορία της Αιγύπτου ξεκινά το 1854 όταν και άρχισε να λειτουργεί η πρώτη τηλεγραφική γραμμή που συνέδεε το Κάιρο με την Αλεξάνδρεια, κατασκευασμένη από την British Eastern Telegraph Company.

Στις 26/1/1881 η Αιγυπτιακή Κυβέρνηση παραχώρησε στον Αλέξανδρο Γκράχαμ την άδεια εγκατάστασης τηλεφωνικών γραμμών μεταξύ Καΐρου και Αλεξανδρείας. Όμως, τον Απρίλιο του ίδιου έτους ο Γκράχαμ, με σχετική έγκριση της κυβερνήσεως, παραχώρησε τη σχετική άδεια στην Oriental Telephone Company Limited.

Στις αρχές του 1914 ξεκίνησαν οι διαπραγματεύσεις της αγοράς της Oriental Telephone Company από την Αιγυπτιακή Κυβέρνηση, οι οποίες όμως διακόπηκαν λόγω της έκρηξης του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Τελικά, η αγορά αυτή επετεύχθη στις αρχές του 1918, με την καταβολή 1.000.000 λιρών. Η κυβέρνηση δε, προσκόλλησε την Τηλεφωνική Υπηρεσία στη Διοίκηση των Σιδηροδρόμων και Τηλεγράφων, ενώ βάσει της συμφωνίας διατηρούσε το δικαίωμα να κρατήσει ή να απολύσει οποιονδήποτε υπάλληλο της παλιάς εταιρίας.

Το 1957 όλα τα περιουσιακά στοιχεία της Oriental Telephone Company και των άλλων τηλεπικοινωνιακών παρόχων μεταφέρθηκαν στο Υπουργείο Τηλεπικοινωνιών, ενώ την ίδια χρονιά οι ενσύρματες και ασύρματες επικοινωνίες τέθηκαν υπό τη δικαιοδοσία της Αρχής Τηλεπικοινωνιών και Ασύρματων Επικοινωνιών, η οποία και αναφερόταν στο Υπουργείο Μεταφορών.

Το 1980 ιδρύθηκε η Arab Republic of Egypt National Telecommunications Organization (ARENTO) ως αυτόνομη δημόσια υπηρεσία υπό την εποπτεία του Υπουργείου Μεταφορών – η οποία ως το 1996 ήταν ο μοναδικός πάροχος τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών στην Αίγυπτο – και το 1998 μετονομάστηκε σε Telecom Egypt, μετατρέπόμενη σε μετοχική εταιρία, στην οποία η Αιγυπτιακή Κυβέρνηση διατηρεί σχεδόν την πλήρη κυριότητα (80%), με τα κεντρικά της γραφεία να βρίσκονται σε Κάιρο, Αλεξάνδρεια, Μανσούρα, Σουέζ, Ισμαηλία και Τάντα. Παράλληλα, δημιουργήθηκε το Υπουργείο Επικοινωνιών και Τεχνολογίας Πληροφοριών με σκοπό την ανάπτυξη της σχετικής υποδομής στη χώρα.

Η Telecom Egypt προσφέρει επίσης υπηρεσίες κινητής τηλεφωνίας μέσω της συμμετοχής της στη Vodafone Egypt. Συνολικά, διατηρεί δημόσιο μονοπώλιο έναντι των σταθερών γραμμών, παρέχει το 70% της υπηρεσίας διαδικτύου, είναι ο μοναδικός πάροχος διεθνών τηλεφωνικών υπηρεσιών, ενώ παρέχει συνδεσιμότητα σε όλους τους φορείς εκμετάλλευσης κινητής τηλεφωνίας.

Η τηλεφωνική σύνδεση Ελλάδας-Αιγύπτου έλαβε χώρα το Μάρτιο του 1948 και τα σχετικά της εγκαίνια περιγράφονται ως ιστορικό γεγονός σε άρθρο του αλεξανδρινού "Ταχυδρόμου" ως εξής :

"Χθες το απόγευμα [10 Μαρτίου 1948] ενεκαινιάσθη η τηλεφωνική συγκοινωνία μεταξύ Ελλάδος και Αιγύπτου. Ο Έλληνας Υπουργός των Τ.Τ.Τ. κ. Ανδρέας Μπιράκης συνμίλησε μετά του Αιγυπτίου συναδέλφου του Υπουργού της Συγκοινωνίας Α.Ε. Ιμπραήμ Ντεσσούκι Αμπάζα Πασσά, κατόπιν δε μετά του Πρεσβευτού της Ελλάδος κ. Γ. Τριανταφυλλίδη, προς τον απηύθυνε χαιρετισμόν όστις έχει εν περιλήψει ως εξής :

"Εγκαινιάζων την γραμμήν ταύτην σήμερον υποβάλλω τα σέβη μου εις την Α.Μ. τον Βασιλέα της Αιγύπτου, χαιρετίζων τον Πρόεδρον και τα μέλη της Αιγυπτιακής Κυβερνήσεως, ως και τον φίλον αιγυπτιακόν λαόν. Επίσης απευθύνω χαιρετισμόν προς τους Αιγυπτιώτας Έλληνας, τους οποίους έχομε βαθειά εις την καρδιάν μας. Η Ελλάς μετά τόσους αγώνας είχε το δικαίωμα να αναπαυθή και να επουλώση τας πληγάς της, και όμως είναι ηναγκασμένη να εξακολουθή να μάχηται. Εις τον αγώνα τούτον πάντως θα επικρατήση. Η Ακρόπολις ήτις λάμπει ως εν σύμβολον ούτε έσβυσεν, ούτε θα σβύση ποτέ".

Εις τον χαιρετισμόν του κ. Μπιράκη, η Α.Ε. ο Ντεσσούκι Αμπάζα Πασσάς απήντησεν ως εξής :

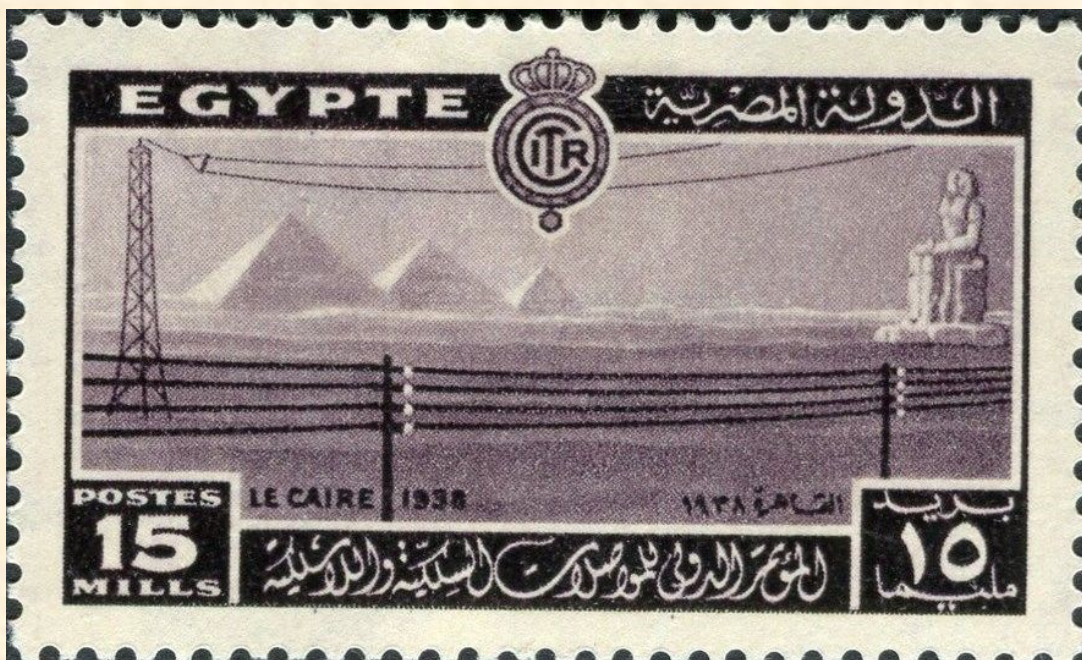
"Έχω την τιμήν να εγκαινιάσω μετά την Υμετέρας Εξοχότητος την τηλεφωνικήν συγκοινωνίαν Καΐρου-Αθηνών. Το ευτυχές τούτο γεγονός έρχεται να προσθήσῃ ένα ακόμη δεσμόν εις τους τόσους άλλους που συνδέουν τας δύο μας χώρας. Και αι δύο ήσαν αι πρώται εις την Ιστορίαν. Έδωσαν εις τον πολιτισμόν τον χιλιόχρονον πολιτισμόν των. Η κατευθείαν αυτή επαφή των θα προσεγγίση περισσότερο, είμαι βέβαιος, τον ελληνικόν και τον αιγυπτιακόν λαόν. Τόσοι άλλως τε δεσμοί μας ενώνουν, πολιτικοί, πνευματικοί και οικονομικοί".

Κατόπιν ο Αιγύπτιος υπουργός έπλεξε το εγκώμιον της Ελληνο-Αιγυπτιακής φιλίας, εκφράσας τον θαυμασμόν του δια την δραστηριότητα της Ελληνικής εν Αιγύπτω παροικίας.

Εις τον κ. Μπιράκην απήντησεν ο Πρεσβευτής μας κ. Τριανταφυλλίδης, ο οποίος αφού εξέφρασε την συγκίνησίν του διότι ήκουεν την φωνήν της Ελλάδος, κατέληξεν :

“Θα υποβάλω τα σέβη σας εις την Α.Μ. τον Βασιλέα Φαρούκ και τον χαιρετισμόν σας εις την Αιγυπτιακήν Κυβέρνησιν, τον Αιγυπτιακόν Λαόν και τους Αιγυπτιώτας Έλληνας. Τα αισθήματα τα οποία τρέφει η Αίγυπτος προς την Ελλάδα είναι εξαιρετικώς φιλικά, κάθε δε νέα σύσφιγξις σχέσεων γίνεται δεκτή ενταύθα μετά μεγάλης ικανοποιήσεως. Τέλος και από πρακτικής απόψεως η τηλεφωνική επικοινωνία θα εξυπηρετήση μεγάλως τας οικονομικάς και εμπορικάς σχέσεις”.

Το δικαίωμα της τηλεφωνικής επικοινωνίας μετά της Ελλάδος ωρίσθη μία λίρα Αιγύπτου κατά λεπτόν. Κάθε δε τηλεφώνημα, δέον να μην υπερβαίνει τα τρία λεπτά της ώρας. Ο υπουργός υπεσχέθη ήδη ότι αργότερον η τιμή θα ελαττωθή”.

Αναμνηστικό γραμματόσημο επ’ ευκαιρία της International Telecommunications Conference που έλαβε χώρα στο Κάιρο το 1938

Αιγυπτιακά

Ο Γάμος του Φαρούκ

.....γράφει ο Νίκος Νικηταρίδης

Την Πέμπτη 20/1/1938 έλαβαν χώρα οι γάμοι του Βασιλέως Φαρούκ με τη Φαρίντα Ζουλφικάρ. Όπως είναι λογικό, ολόκληρη η Αίγυπτος προετοιμάστηκε κατάλληλα για τους σχετικούς μεγαλοπρεπείς εορτασμούς και ιδιαίτερα η Αλεξάνδρεια και το Κάιρο.

Το σχετικό πρόγραμμα των εορτών στην Αλεξάνδρεια είχε ως εξής : Πέμπτη 20/1 : Α] Φωταγώγηση με δαπάνες του Δήμου των πλατειών Μωχάμεντ Άλη, Ζαγλούλ, Ισμαήλ και Ρας ελ Τιν. Οι Τράπεζες, οι διαχειρίσεις, οι εμπορικοί οίκοι και οι ιδιώτες καλούνταν ομοίως όπως φωταγωγήσουν τα ακίνητά τους. Η Εταιρία Φωτισμού κλήθηκε επίσης να εγκαταστήσει φωτεινό πίδακα στην Πλατεία Μωχάμεντ Άλη. Β] Η Δημαρχία προσέφερε στις 6μ.μ. στο Καζίνο Σαν Στέφανο τσάι, στο οποίο προσκλήθηκαν 2.000 άτομα, Αιγύπτιοι και Ευρωπαίοι, μετά το οποίο επακολούθησε εσπερίδα. Γ] Στις 9μ.μ. εκτοξεύτηκαν πυροτεχνήματα στο Κάγνεντ Βέη και στο Σαν Στέφανο. Δ] Υπαίθριες συναυλίες δόθηκαν από διάφορες μουσικές της πόλης το διάστημα 4-8μ.μ. σε πλατείες και δημόσιους κήπους. Παρασκευή 21/1 :

Α] Παρέλαση των στρατωνισμένων στην Αλεξάνδρεια δυνάμεων δια των οδών της πόλης με επικεφαλής μουσική. Β] Παρέλαση των προσκοπικών σωματείων της Αλεξάνδρειας. Γ] Δωρεάν κινηματογραφικές παραστάσεις για μαθητές και φοιτητές στους διάφορους κινηματογράφους της πόλης από τις 10π.μ ως τις 3-5μ.μ., με προβολή ταινιών που εμφάνιζαν το Βασιλέα Φαρούκ και ιδιαίτερα την τελετή ανάρρησης του στο θρόνο. Σάββατο 22/1 : Γενικές διασκεδάσεις. Εκτός των εορτών αυτών, η Δημαρχία προσέφερε δωρεάν τροφή σε 15.000 φτωχούς, ενώ σε 5.000 από αυτούς διένειμε υποδήματα και τεμάχια υφασμάτων. Ομοίως, διανεμήθηκαν γλυκίσματα στους τροφίμους των δημαρχιακών και άλλων ασύλων. Επιπλέον, η Δημαρχιακή Επιτροπή άφησε πλήρη ελευθερία δράσης στο Διοικητή Μωχάμεντ Χουσεΐν Πασά και στο γενικό Διευθυντή της Δημαρχίας όπως λάβουν όσα άλλα μέτρα έκριναν σκόπιμα για τον πανηγυρισμό του ευτυχούς γεγονότος. Για την εκτέλεση του όλου προγράμματος η Επιτροπή πίστωσε ποσό 4.000 λιρών, δυνάμενο να αυξηθεί σε περίπτωση ανάγκης.

*King Farouk I of Egypt
Safinaz Zulficar (Queen Farida)*

*Saraya-el-Khubba in Cairo
January 20th 1938*

Στο Κάιρο οι εορτές διήρκεσαν 4 ημέρες. Το γαμήλιο συμβόλαιο υπογράφηκε στα Ανάκτορα της Κούμπας παρουσία της Βασιλικής Οικογένειας, των ανωτέρων αυλικών και των ουλεμάδων, ενώ ο Πρύτανης του Άζχαρ σύνταξε το σχετικό πρακτικό. Τη μέλλουσα Βασίλισσα αντιπροσώπευσε ο πατέρας της, ο οποίος εκκίνησε από το μέγαρό του στην Ηλιούπολη επιβαίνων ανακτορικής άμαξας, της οποίας προηγείτο και ακολουθούσε ιππικό. Αεροπλάνα πετούσαν κατά τη διάρκεια της διαδρομής, ενώ το απόγευμα ανθοστόλιστα άρματα και αυτοκίνητα διαφόρων οργανώσεων, εμπορικών οίκων, κτλ., εκκίνησαν από την Πλατεία Αμπντίν για να κατευθυνθούν στη Κούμπα, όπου και παρέλασαν μπροστά από τα Ανάκτορα. Τα διαφόρων εταιριών ατμόπλοια του Νείλου φωταγωγήθηκαν και στις 10μ.μ. εκτοξεύτηκαν πυροτεχνήματα, μεταξύ των οποίων και κάποια που απεικόνιζαν τις εικόνες του Βασιλέως και της μέλλουσας Βασίλισσας. Το πρωί της 21/1 ο στρατός παρέλασε ενώπιον του Βασιλέως, που έφερε τη στολή στρατάρχη, στην Πλατεία Αμπντίν. Το απόγευμα παρατέθηκε δείπνο προς τιμήν των Υπουργών και άλλων προσωπικοτήτων και ακολούθησε δεξίωση. Οι κήποι της Εζμπεκίας, της Γκεζίρας και της Αμπασίας ήταν φωταγωγημένοι. Στις 22/1 πραγματοποιήθηκε παρέλαση προσκόπων, τους οποίους επιθεώρησε ο Βασιλέας, το δε απόγευμα παρατέθηκε στα Ανάκτορα δείπνο προς τιμήν του Διπλωματικού Σώματος και των ξένων προκρίτων, ενώ δόθηκε και παρά-

σταση από θίασο της Γαλλικής Κωμωδίας. Στις 23/1 έγιναν μεγάλες εορταστικές εκδηλώσεις. Οι δημόσιοι κήποι άνοιξαν και φωταγωγήθηκαν. Το απόγευμα έγινε δεξίωση στα Ανάκτορα για τους σημαίνοντες Αιγυπτίους. Τα τεμένη Μωχάμεντ Άλη, Σουλτάν Χουσεΐν και Ριφάι φωταγωγήθηκαν. Αψίδες θριάμβου στήθηκαν, ενώ τα δημόσια κτίρια και τα καταστήματα φωταγωγήθηκαν.

Ας σημειωθεί πως η νυφική εσθήτα και άλλες δέκα εσθήτες είχαν παραδοθεί στον Αιγύπτιο πρεσβευτή στο Παρίσι από τον Οίκο Ουώρθ και απεστάλησαν αεροπορικώς στην Αίγυπτο, ενώ μετά το γάμο το βασιλικό ζεύγος αναχώρησε για το Ινσάς, όπου παρέμεινε ως τις 10/2, παραμονή της επετείου των γενεθλίων του Βασιλέως, η οποία και πανηγυρίστηκε μεγαλοπρεπώς.

Όπως είναι φυσικό πάμπολλα και πολύτιμα ήταν τα δώρα που έλαβε το βασιλικό ζεύγος από ιδιώτες, οργανισμούς και κυβερνήσεις όλου του κόσμου. Η Ελληνική Κυβέρνηση τους προσέφερε μαρμάρινη κεφαλή της Αιγύπτιας Βασίλισσας Βερενίκης. Η Ελληνική Κοινότητα Αλεξανδρείας έδωσε 100 λίρες και άλλες 100 λίρες η Ελληνική Κοινότητα Καΐρου, ενώ στο ποσό αυτό προστέθηκαν και άλλα που προσφέρθηκαν από τις υπόλοιπες ελληνικές κοινότητες της Αιγύπτου. Το τελικό σημαντικό χρηματικό ποσό που συγκεντρώθηκε διατέθηκε, επέχοντας τη σημασία γαμήλιου δώρου, για τη συντήρηση κλίνης σε γνωστό Αιγυπτιακό Νοσοκομείο. Επιπλέον, συμμετέχοντας στους γαμήλιους εορτασμούς η Ελληνική Κοινότητα Αλεξανδρείας είχε αποφασίσει να σημαιοστολισθούν επί τριήμερο όλα τα σχολεία, τα νοσοκομεία, τα ορφανοτροφεία, τα άσυλα και τα λοιπά φιλανθρωπικά ιδρύματά της, να φωταγωγηθούν επί τριήμερο η έδρα της, η Σαλβάγειος Σχολή και το Μπενάκειο Ορφανοτροφείο, και να αργήσουν για τρεις ημέρες τα σχολεία της.

Αξίζει τέλος να σημειωθούν λίγα λόγια από το κύριο άρθρο της αλεξανδρινής εφημερίδας "Ταχυδρόμος" της 20/1/1938 : "[...] Από των επισήμων κτιρίων και των μεγάρων, μέχρι του ταπεινού εργατικού οικίσκου, παντού κυματίζουν σημαίες, εμβλήματα χαράς και πανηγυρισμού. [...] Ο νεαρός Βασιλεύς Φαρούκ ο Αος, του οποίου πάσα εμφάνισης προκαλεί την μέθην του ενθουσιασμού των υπηκόων του, δέχεται σήμερα εις τα Ανάκτορα την εκλεκτήν της καρδιάς του, την ονειρώδη σύντροφον του Θρόνου και της ζωής του. [...] Η Φαρίντα εγκαταλείπει τον πατρικόν οίκον και τα τηλεβόλα της χώρας, αποβαλόντα τον πολεμοχαρή προορισμόν των, μεταβάλλονται εις διαγγελείς ειρηνικούς, ίνα σκορπίσουν από τα στόματα των ευφροσύνους κανονισβολισμούς, μεταδίδοντας δια της απηγήσεως των το ευοίωνον άγγελμα ανά την χώρα. [...]".

Ο Νικηταρίδης είναι, μα κυρίως νιώθει Αιγυπτιώτης. Παρόλο που είναι ο μόνος από την οικογένειά του που γεννήθηκε στην Ελλάδα (1969), εν τούτοις φέρει στην ψυχή του τις μνήμες της ζωής όλων εκείνων των δικών του ανθρώπων που έζησαν στη Νειλοχώρα. Παράλληλα, ως παιδί καλλιτεχνών γονιών, με ρίζες από τη Χάλκη, τη Σύμη, την Κύπρο, την Κρήτη και την Αμοργό, που ασχολήθηκαν επί χρόνια με το ερασιτεχνικό θέατρο -και όχι μόνο- σε Αλεξάνδρεια και Σουέζ, κληρονόμησε αυτή του την κλίση στα Γράμματα.

Αιγυπτιώτικα/.....Καν Ζαμάν

Γλωσσικοί ιδιωματισμοί των Ελλήνων στην Αίγυπτογράφει ο Τόλης Παπαγεωργίου

Όλους αυτούς τους περίεργους γλωσσικούς ιδιωματισμούς μου τους θύμισε πριν από μερικές ημέρες η συζήτηση που έγινε στην σελίδα "Greeks from Egypt" επάνω σε μια παλιά ανάρτηση των "ΑΝΑΜΝΗΣΕΩΝ", γι' αυτό σήμερα κάνω άλλη μία προσπάθεια να τους καταγράψω μαζί με πολυχρησιμοποιημένες αραβικές λέξεις και εκφράσεις.

Στην Αίγυπτο όπου ζήσαμε πολλά χρόνια και που μας φαίνεται σαν χθες, δεν ξεχάσαμε λέξεις που είχαν δημιουργηθεί από εμάς τους ίδιους, παρμένες από την αιγυπτιακή γλώσσα. Μερικές λέξεις που χρησιμοποιούσαμε ήσαν καθ αυτού αραβικές αλλά μας "έβγαιναν" αυτόματα αντικαθιστώντας την ελληνική που σιγά σιγά ξεχνούσαμε. Όταν τις ακούμε ακόμα και σήμερα νιώθουμε μία νοσταλγία αλλά και ευχαρίστηση. Γυρίζοντας πίσω 40-50-60 χρόνια δεν μπορούμε ακόμα να ξεχάσουμε. Αυτές οι λέξεις είναι μες το πετσί μας και μόνο όταν εμείς φύγουμε απ' αυτόν τον κόσμο δεν θα χρησιμοποιούνται πια. Δεν θα ξεχαστούν όμως γιατί υπάρχουν καταγραφές και αναφορές.

Θα σας διηγηθώ λοιπόν ένα παραμύθι για ένα μικρό κοριτσάκι που μεγάλωσε στην Αίγυπτο με μία ΧΑΝΤΑΜΑ που την έλεγαν Fatma και έναν ΧΑΝΤΑΜ που τον έλεγαν Ragab. Η Fatma έστρωνε τα κρεβάτια με τα τριζάτα βαμβακερά Αιγυπτιακά σεντόνια κι έριχνε από πάνω κάτι εγγλέζικες καρό ΜΠΑΤΑΝΙΕΣ με κρόσσια - μία από τις οποίες κρατώ ακόμα για ενθύμιο. Μάζευε τα ρούχα μας και τα ΣΟΥΡΑΜΠΙΑ του αδελφού μας που ήταν πεταμένα TAXT EL ΣΙΡΙΡ και όλο φώναζε ΓΙΑ ΧΟΣΤΙ ΓΙΑ ΧΟΣΤΙ Ε ΝΤΙ ?

Ξεσκόνιζε, άλλαζε τα ΠΕΣΚΙΡΙΑ καθημερινώς και τακτοποιούσε το σπίτι. Τότε υπήρχαν μόνο ΒΑΝΤΙΛΑΤΕΡ ή ΜΑΡΟΥΑΧΕΣ για τα καλοκαίρια που ήταν ζεστά και υγρά, και επειδή ήταν πολύ υψηλά στο ΤΑΒΑΝΙ δίναμε ΜΠΑΚΣΙΣΙ σε έναν νεαρό που σκαρφάλωνε σαν γάτα και τα καθάριζε.

Θυμάμαι ότι η κουζίνα μας που ήταν τεράστια εν συγκρίσει με τις εδώ, είχε κάτι υπέροχα ΜΠΑΛΑΤΙΑ από λευκό μάρμαρο και ο Ragab ο οποίος εκτελούσε ενίοτε και χρέη Μάγειρα με την βοήθεια της μητέρας μου, μαγείρευε σε μία κουζίνα με ΜΠΟΥΝΤΑΓΚΑΖ που η ΜΠΟΜΠΟΝΑ όλο άδειαζε... Τα πιο νόστιμα όμως κέικ τα έκανε στην ΠΑΛΕΣΤΙΝΙΕΝ, που έψαξα απεγνωσμένα να βρω εδώ αλλά υπάρχουν μόνο κάτι άθλιες απομιμήσεις. Η ΠΑΓΩΝΙΕΡΑ ή ΦΡΙΖΙΝΤΕΡ όπως την λέγαμε ήταν όλο στρογγυλάδες και ο Ragab την κοίταζε σαν κάτι το εξωγήινο όταν ξεκινούσε το μοτέρ!

Ο καταπληκτικός αυτός Ragab έκανε τα πάντα. Ξεκινούσε από το πλυσταριό όπου ετοιμάζε το PRIMUS/ ΠΡΙΜΟΥΣ/ΓΚΑΖΙΕΡΑ δίπλα στην οποία έβαζε ένα μπουκαλάκι ΣΠΙΡΤΟ έτοιμο για την ΓΑΣΑΛΑ και γέμιζε μερικά ΓΕΡΔΕΛΙΑ με νερό. Κατέβαζε την ΖΙΜΠΑΛΑ δυό φορές την ημέρα, αλλά πρώτα άδειαζε όλα τα ΤΑΑΤΟΥΑ που γέμιζε ο πατέρας συνεχώς γιατί κάπνιζε πολλά ΣΙΓΚΑΡΑ κι έπινε συνέχεια ΑΧΟΥΑ ΜΑΖΜΠΟΥΤ.

Το μπάνιο μας ήταν κάτασπρο με ένα CHAUFBAIN που κι αυτό λειτουργούσε με BOUDAGAZ! Το ΛΑΒΟΜΑΝΟ, ΤΟ ΜΠΙΝΤΕ και η μεγάλη μπανιέρα καθώς και η ΜΙΡΑΓΙΑ που έπιανε όλο τον τοίχο έπρεπε να καθαρίζονται καθημερινά. Ο καθένας μας είχε και το δικό του ΛΙΦΙ που διακρινότανε από μια χρωματιστή κορδελίτσα.

Υπήρχε μία περίεργη κι επικίνδυνη σκάλα που οδηγούσε στην ΣΑΝΤΑΡΑ και που ο Ragab με δυσκολία ανέβαινε. Πρώτα έφτυνε δυο τρεις φορές τον κόρφο του και μετά το αποφάσιζε. Μέχρι τώρα δεν ξέρω πραγματικά τι φοβότανε. Μία άλλη θύμηση αυτού του αγαπημένου ακούραστου ανθρώπου ήταν όταν του «κάθισε» ένα κόκκαλο στο λαιμό και χτυπούσε το κεφάλι του στην πόρτα φωνάζοντας ΕΛΧΑΟΥΝΙ ΓΙΑ ΝΑΣ ΕΛΧΑΟΥΝΙ!

Στη ΟΚΕΛΑ μας δεν υπήρχε ΜΠΟΥΑΠΗΣ αν και ήταν τεράστια και είχε δύο εισόδους. Υπήρχε και εσωτερική σκάλα απ' όπου περνούσαν όλοι. Από τον γαλατά μας που μας έφερνε το γάλα και που η φωνή του μας ξυπνούσε κάθε πρωί ΛΑΜΠΑΝ! ΛΑΜΠΑΝ! ως και το υπηρετικό προσωπικό του κάθε διαμερίσματος. Εκεί όλα τα ΜΑΣΟΥΡΙΑ μικρά και μεγάλα ήσαν εξωτερικά κι έτσι η επιδιόρθωση ήταν εύκολη .

ΧΑΝΤΑΜ-ΧΑΝΤΑΜΑ= υπηρέτης-υπηρέτρια
ΜΠΑΤΑΝΙΑ=κουβέρτα
ΣΗΟΥΡΑΒ=κάλτσες
ΤΑΧΤ ΕΛ ΣΙΡΙΡ = κάτω από το κρεβάτι
ΓΙΑ ΧΟΣΤΙ ΓΙΑ ΧΟΣΤΙ Ε ΝΤΙ? - τρομάρα μου τι είναι αυτό?
ΠΕΣΚΙΡΙΑ= πετσέτες
ΒΑΝΤΙΛΑΤΕΡ η ΜΑΡΟΥΑΧΕΣ = ανεμιστήρες
ΜΠΑΛΑΤΙΑ- πλάκες
ΜΠΟΥΝΤΑΓΚΑΖ=υγραέριο
ΠΑΛΕΣΤΙΝΙΕΝ- φουρνάκι
ΠΑΓΩΝΙΕΡΑ= ψυγείο
ΣΠΙΡΤΟ – ΓΑΣΑΛΑ= οινόπνευμα - πλύστρα
ΓΕΡΔΕΛΙΑ=κουβάδες
ΖΙΜΠΑΛΑ=σκουπίδια
ΤΑΑΤΟΥΑ= τασσάκια
ΑΧΟΥΑ ΜΑΖΜΠΟΥΤ= καφές μέτριος
ΣΗΑΥΦΒΑΙΝ= θερμοσίφωνα
ΜΙΡΑΓΙΑ= καθρέπτης
ΛΙΦΙ= σφουγγάρι/λούφα
ΣΑΝΤΑΡΑ= πατάρι
ΕΛΧΑΟΥΝΙ ΓΙΑ ΝΑΣ= βοήθεια κόσμε
ΟΚΕΛΑ – ΜΠΟΥΑΠΗΣ= Πολυκατοικία - θυρωρός
ΛΑΜΠΑΝ= γάλα

Οι Αναγνώστες μας γράφουν

250 χρόνια από την γέννηση του τιτάνα της μουσικής : Ludwig van Beethoven

.....γράφει η Μαρία Χαραλαμπίδου

Στο παρόν άρθρο θα προσπαθήσω να αναφερθώ περιληπτικά στην ζωή και το έργο του Γερμανού συνθέτη και πιανίστα Μπετόβεν λόγω των 250 ετών από την γέννησή του.

Ο ανωτέρω γεννήθηκε στην Βόννη το 1770 στο εκλεκτοράτο της Κολωνίας. Γονείς του ήταν ο Γιόχαν και η Μαρία. Ο πατέρας του ήταν φλαμανδικής καταγωγής, μουσικός, ο οποίος τον βοήθησε στην μουσική του μόρφωση.

Το 1787 ο Λούντβιχ πήγε στην Βιέννη όπου γνωρίστηκε και πήρε μαθήματα από τον Μότσαρτ, τον Χάιντεν και άλλους μουσικούς. Από πολύ νωρίς και σε ηλικία των 25 ετών ο Μπετόβεν διευθύνει συναυλίες στην Βιέννη. Φάνηκε από πολύ νωρίς η ιδιοφυΐα του και για τον λόγο αυτό πολλοί αριστοκράτες τον ενίσχυσαν οικονομικά για να έχει μια άνετη ζωή. Σε ηλικία 29 χρονών άρχισε να χάνει την ακοή του. Το ποτό και οι ανεκπλήρωτοι έρωτες έπαιξαν ρόλο στην ζωή του μουσουργού. Όταν έχανε την ακοή του άρχισε να ασχολείται με την σύνθεση και δεν ασχολείτο με τον εαυτό του. Κυκλοφορούσε κακοντυμένος και η αστυνομία νόμιζε ότι είναι αλήτης.

Η υγεία του επιδεινώνεται το 1826 και στις 26 Μαρτίου 1827 ο γίγαντας της μουσικής πεθαίνει στο σπίτι του στην Βιέννη. Η κηδεία του γίνεται με κάθε επισημότητα. Λέγεται ότι παρακολούθησαν την κηδεία του 20.000 άνθρωποι παρ'όλο το πολικό ψύχος που επικρατούσε εκείνη την ημέρα.

Όσον αφορά το συνθετικό έργο του μεγάλου δεξιότηχου του πιάνου, θα αναφερθώ σε μερικά από τα πλέον γνωστά έργα του. Συνέθεσε τις κάτωθι εννέα συμφωνίες :

1η, 2η, 3η, ηρωική, 4η, 5η συμφωνία του πεπρωμένου 6η η ποιμενική, 7η, 8η και την πασίγνωστη 9η με το χορωδιακό Ύμνο της Χαράς του Σίλλερ την οποία όλοι αγαπήσαμε και η οποία έγινε ο ύμνος της ενωμένης Ευρώπης.

Άλλα έργα του γνωστά οι όπερες Φιντέλιο και Κοριολανός, και η Μεγάλη Λειτουργία (Μίσα Σολέμνις).

Πλην των ανωτέρω συνέθεσε εμβατήρια, σονάτες, εμβατήρια κλπ.

Με ευκαιρία της ανωτέρω επετείου εκδόθηκαν πολλά βιβλία για την ζωή και το έργο του μεγάλου ρομαντικού συνθέτη, πραγματοποιήθηκαν εκδηλώσεις και συναυλίες γράφηκαν άρθρα κλπ. στην Γερμανία και σε άλλες Ευρωπαϊκές χώρες.

Ενδεικτικά, μια από τις εκδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν στην Αθήνα εις μνήμην του Μπετόβεν είναι η παρουσίαση τριών σονατών (Τρικυμία, Βάλντσταϊν, Απασιονάτα) από τον πιανίστα Κωνσταντίνο Δεστούνη στο Ωδείο Αθηνών.

Η μουσική του θα μείνει και θα την απολαμβάνουν γενεές και γενεές και ελπίζουμε να αποτελεί έμπνευση στους νεώτερους μουσικοσυνθέτες.

Αθηνά Μαρία Χαραλαμπίδου (Απόφοιτος Αχιλλοπουλείου Σχολής Καΐρου—1964).

Οι Αναγνώστες μας γράφουν

Μενέλαος Παυλίδης : 85 χρόνια ανελλιπής προσφορά στον προσκοπισμό

.....γράφει ο Μιχάλης Τελλίδης

Ο Ελληνικός Προσκοπισμός γιορτάζει φέτος τα 110 του χρόνια. Στο Μόντρεαλ του Καναδά, η πρώτη Ενωμοτία Ελλήνων Προσκόπων ιδρύεται το 1925 από τους πρωτοπόρους Προσκόπους Διονύση Κοτσονά και Περικλή Παπαδιαμάντη. Τρεις δεκαετίες αργότερα, τα ηνία αναλαμβάνει ο κ. Μενέλαος Παυλίδης, ο οποίος αναμφιβόλως συνέβαλε ουσιαστικά στην ανάπτυξη του Προσκοπισμού στον Καναδά και θεωρείται σήμερα ένας από τους μακροβιότερους Έλληνες Προσκόπους εθελοντές.

Ο κ. Μενέλαος Παυλίδης έδωσε την υπόσχεσή του ως Λυκόπουλο στις 2 Ιουνίου 1935 στο Κάιρο της Αιγύπτου. Αφού πέρασε όλους τους βαθμούς της ιεραρχίας, ορκίστηκε Πρόσκοπος το 1937 και το 1941 διορίζεται Υπαρχηγός των Λυκόπουλων της 1ης Αγέλης Καΐρου. Το 1943 μέχρι το 1946 κατετάγη στον Αγγλικό στρατό με βάση την Αλεξάνδρεια όπου συνέχισε την Προσκοπική του υπηρεσία στην 4η Αγέλη Λυκόπουλων Ιμπραημίας ως Υπαρχηγός. Επιστρέφει στο Κάιρο και προάγεται στον βαθμό του Αρχηγού Λυκόπουλων. Το 1947 μεταφέρεται στην Τοπική Εφορεία της Ισμαηλίας ως Υπαρχηγός, Αρχηγός, Αρχηγός Συστήματος και Βοηθός Τοπικού Εφόρου, υπεύθυνος των Λυκόπουλων.

Το 1953 μεταναστεύει στον Καναδά και διορίζεται Υπαρχηγός Λυκόπουλων στο Σύστημα του Rosemount και σύντομα προάγεται Αρχηγός Λυκόπουλων. Το 1955 ο αείμνηστος πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Μόντρεαλ, Φρίξος Παπαχρηστίδης του ανέθεσε την όλη διοργάνωση της υποδοχής της Ελληνικής Αντιπροσωπείας για το Διεθνές Jamboree στον Niagara on the Lake του Οντάριο. Λίγο αργότερα υπηρετεί στο Jamboree ως αρχηγός υπηρεσίας και διερμηνέας στην υποκατασκήνωση του Κεμπέκ. Η Προσκοπική του δράση στο Μόντρεαλ ουσιαστικά αρχίζει το 1958 όταν αναλαμβάνει Υπαρχηγός και κατόπιν Αρχηγός της Ελληνικής Ομάδας Προσκόπων της Αγίας Τριάδος. Σύντομα ιδρύει και επιβλέπει Ελληνικές Ομάδες, στον Άγιο Γεώργιο, στην Κοίμηση της Θεοτόκου, στους Αρχαγγέλους, στη Νότια Ακτή και στο Λαβάλ, ενώ βοηθά στην ίδρυση Ελληνικών Ομάδων στο Τορόντο. Ορίζεται από την Ελληνική Κοινότητα Μόντρεαλ ως υπεύθυνος όλων των Ελληνικών Προσκοπικών Ομάδων και κατέχει τη θέση βοηθού τοπικού Εφόρου της τοπικής Εφορείας Northern.

Το 1962 με 62 Οδηγούς και Προσκόπους και με τη συμμετοχή Προσκοπικής φιλαρμονικής ορχήστρας οργανώνει την πρώτη Εθνική παρέλαση στο Μόντρεαλ. Το 1963 με οκτώ Προσκόπους και οκτώ Οδηγούς της Αγίας Τριάδος μεταβαίνουν στην Αθήνα για το Διεθνές Jamboree. Το 1977 στο Διεθνές Προσκοπικό Συνέδριο του

Μόντρεαλ, υπήρξε μέλος της επιτροπής υποδοχής και καθοδήγησης των αντιπροσώπων και βοηθός στα κεντρικά γραφεία. Το 1993 λαμβάνει μέρος στο Καναδικό Jamboree στην Αλμπέρτα ως υπηρεσιακός Αρχηγός στην κατασκήνωση Hochelaga. Το 1995 διορίζεται βοηθός περιφερειακού Εφόρου στην περιφέρεια Wawanka του Ville Saint Laurent-Carterville. Το 2002 συμμετέχει ως μέλος της Καναδικής αντιπροσωπείας στο Διεθνές Προσκοπικό Συνέδριο της Θεσσαλονίκης.

Σήμερα, ο κ. Μενέλαος Παυλίδης φέρει τον τίτλο του Εφόρου Προσκόπων. Κατέχει θέση στο Επαρχιακό Συμβούλιο του Κεμπέκ, είναι μέλος της Διοίκησης της Περιφέρειας Laval-Laurentides και στις Προσκοπικές Ομάδες Παυλίδη της ΕΚΜΜ μέλος της Επιτροπής Δημοσίων Σχέσεων και ταμίας. Είναι ακόμη ο ιδρυτής, επίτιμος πρόεδρος και αρχηγός της Ομάδας Παλαιών Προσκόπων «Σωκράτης» από το 1996. Η εθελοντική του εργασία στον Προσκοπισμό είναι αξιόπαινη. Για τη μακρόχρονη υπηρεσία του τιμήθηκε από το Καναδικό Προσκοπικό Σώμα με τα μετάλλια Long Service Medal, Good Service Medal, Medal of Merit, Medal of Silver Acorn, το μετάλλιο Bar Silver Acorn και αργότερα το μετάλλιο των 100 χρόνων Προσκοπισμού. Από το Σώμα Ελλήνων Προσκόπων έλαβε το Μετάλλιο Ευδόκιμου Υπηρεσίας, Προσκοπικής Αξίας καθώς και το ανώτατο Μετάλλιο του Αργυρού Φοίνικα (1996).

Το 2002 του απενεμήθη το Μετάλλιο της Βασίλισσας Ελισάβετ Golden Jubilee medal των 50 χρόνων Βασιλείας. Την ίδια χρονιά έλαβε και το Βραβείο Αναγνώρισης (Recognition Award) από την Οργάνωση Canadian Fellowship of Baden Powell Guilds. Το 2010 από το Σώμα Προσκόπων Κύπρου έλαβε το Μετάλλιο του Χάλκινου Αγγινού και από την Επαρχιακή κυβέρνηση του Κεμπέκ και τους βουλευτές Guy Ouellette και Γεράσιμο Σκλαβούνο το ανώτατο μετάλλιο της Εθνοσυνέλευσης του Κεμπέκ. Το 2012 έλαβε το Μετάλλιο της Βασίλισσας Ελισάβετ Diamond Jubilee Medal των 60 χρόνων Βασιλείας και το μετάλλιο εθελοντισμού από τον Γενικό Κυβερνήτη του Καναδά. Το 2017 η Α.Χ.Ε.Π.Α Καναδά του απέμεινε τιμητική πλακέτα για τα 82 χρόνια Προσκοπικής του υπηρεσίας ενώ παράλληλα η Βουλευτής της περιοχής D' Ahunstic Cartieville, Melanie Joly του απένειμε το Έμβλημα των 150 χρόνων του Καναδά. Έχει λάβει πολλά συγχαρητήρια διπλώματα από πρωθυπουργούς, υπουργούς και ομοσπονδιακούς βουλευτές, της κυβέρνησης του Κεμπέκ, του Δήμου Μόντρεαλ και πρόσφατα από τον Γενικό Κυβερνήτη στο Κεμπέκ, για την εθελοντική του υπηρεσία. Στις 2 Ιουνίου 2020, ο κ. Μενέλαος Παυλίδης συμπλήρωσε 85 χρόνια από τότε που έδωσε την υπόσχεσή του να τηρεί τον Νόμο του Προσκόπου. Μια υπόσχεση που τηρεί αδιάκοπα μέχρι σήμερα. «Έσο Έτοιμος, κ. Παυλίδη».

Σημείωση της σύνταξης για το έργο του Μιχάλη Τελλίδη: Τα τελευταία 50 χρόνια ασχολείται με τη δημοσιογραφία, ενώ τα άρθρα του δημοσιεύονται κάθε εβδομάδα στην τοπική εφημερίδα www.tanea.ca, καθώς και στο προσωπικό του blog radiomichael.blogspot.com. Επίσης, ο ραδιοπαραγωγός Μιχάλης Τελλίδης διευθύνει από το 1969 το Ελληνικό Πρόγραμμα με γενικό τίτλο «Ελληνικό Περισκόπιο», τη ραδιοφωνική εκπομπή που μεταδίδεται κάθε Σάββατο (ώρα Μόντρεαλ 9:00 – 14:00) από τον σταθμό www.cfm.ca πλαισιωμένος από πλειάδα έμπειρων συνεργατών που παρουσιάζουν αξιολογες εκπομπές ειδησεογραφικού, ενημερωτικού και ψυχαγωγικού χαρακτήρα.

Ο Μιχάλης Τελλίδης ήταν Παλιός Ναυτοπρόσκοπος της Αλεξανδρείας Αιγύπτου.

Οι Αμπετειανοί μας γράφουν

ΕΛΠΙΔΑ.... ΠΙΣΤΗ....

.....γράφει ο Δημήτρης Α. Καπαϊτζής,

Ένα πρωινό Κυριακής συνάντησα στο δρόμο μου ένα φίλο και γείτονα. Κοντοσταθήκαμε και μετά τις καλημέρες και τα σχετικά, ο φίλος με κοίταξε πάνω από την μάσκα που φορούσε και με ρώτησε :

<Πώς είσαι Δημήτρη, πραγματικά πώς νοιώθεις αυτό τον καιρό ;>

Τον κοίταξα κι εγώ πάνω από την μάσκα μου και του απάντησα :

<Νοιώθω σαν τον ναυαγό που παλεύει με τα κύματα στη μέση του ωκεανού, που ωστόσο ελπίζει ότι θα ξεπεράσει αυτή την περιπέτεια και θα σωθεί.>

Ελπίδα λοιπόν.....Ελπίδα, αλλά κατά βάθος Πίστη.....

Είναι σαν να βλέπω μία μικρή φλόγα να τρεμοσβήνει στο βάθος κάποιου τούνελ χωρίς όμως να ξέρω πόσο μακρύ είναι αυτό το τούνελ. Ωστόσο ελπίζω και πιστεύω ότι η άλλη μέρα θα είναι καλύτερη. Ακόμα και μέσα στη θύελλα που σαρώνει τον ωκεανό, πιστεύω πως η προσευχή μου θ'ακουστεί και κάποιος εκεί στο υπερπέραν θ'ακούσει κάθε λέξη και θα μου χαράξει το δρόμο μου.

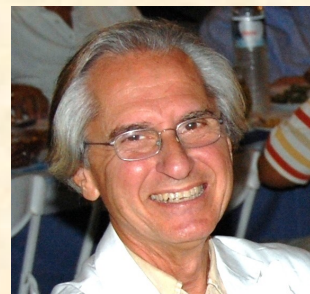
Πίστη λοιπόν κι Ελπίδα γεμίζουν το είναι μου και παίρνω θάρρος όταν βλέπω ένα λουλουδάκι να φυτρώνει μετά την καταιγίδα. Τότε κοιτάζω τον ουρανό και ξέρω γιατί Πιστεύω....Πιστεύω σε Εκείνον κι ελπίζω....

Ναι ΠΙΣΤΕΥΩ.....ΠΙΣΤΕΥΩ.....

Ο Δημήτρης Α. Καπαϊτζής γεννήθηκε στο Κάιρο. Αποφοίτησε από την Αμπέττειο Σχολή το 1955 (Εμπορικό Τμήμα). Ήρθε στην Ελλάδα το 1959 και προσλήφθηκε στο τμήμα πωλήσεων της πολυεθνικής Philips. Διετέλεσε Διευθυντής Πωλήσεων Ν. Ελλάδος της Siera-Ruton-Rope (θυγατρική της Philips). Αργότερα ειδικεύθηκε στο Marketing στη Γαλλία από την Philips International και το 1987 ανέλαβε την Διεύθυνση Marketing των οικιακών προϊόντων Ήχου της Philips Ελλάδος. Τώρα είναι συνταξιούχος. Κατοικεί στην Αθήνα. Είναι παντρεμένος και έχει μία κόρη.

Της Αμπετείου Σχολής :

Αποχαιρετιστήριοις λογος του αποφοίτου Γεωργίου Κουσανέλλου (Γιώργος Δέλφης) το 1964

Σεβασμιότατε, Εξοχότατε, Κυρίαί και Κύριοι,

Από μία αρχή σ' ένα τέλος, από ένα τέλος σέ μία αρχή.

Πρίν από δώδεκα ολόκληρα χρόνια είχαμε κάνει μία μικρή αρχή βάζοντας θεμέλιο ένα μικρό πετραδάκι, ήταν η πρώτη δημοτικού.

Από εκεί καί έπειτα πλάθαμε όνειρα καί κάναμε σχέδια, ενώ συγχρόνως άλλα πολλά πιό μεγάλα ή πιό μικρά πετραδάκια άκολούθησαν τήν μοίρα τού πρώτου.

Τά πετραδάκια γίνανε βάσεις, στίς βάσεις στηρίχθηκαν οί στήλες, ένωσαν τούς τοίχους καί τέλος αυτοί έδωσαν ένα σχήμα στό φρεσκοχτιστο χτήριο τού είναι μας, πού δέν σταματάει συνεχώς νά άνέρχεται.

Τό εγώ μας ήταν ο « Ζήθος » της Μυθολογίας πού έχτισε τό κολοσσιαίο τείχος τών Θηβών, ο μέν Ζήθος μετέφερε όγκώδεις λίθους διά τής δυνάμεώς του, ό δέ άδελφός αυτού Άμφίων συνήρμοζεν αυτούς διά τών ήχων τής λύρας του.

Τί μελωδία θά ήταν καί τί μουσικός ό Άμφίων.

Καί πραγματικά τό έργον τών καθηγητών μας, αυτοί οί ίδιοι, πόση πνευματική καλλιέργεια προϋποθέτουν καί τί ψυχικό δυναμισμό για ένα τέτοιο οικόδομημα : ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ.

Ένα παράξενο σύμπλεγμα μέ ιδιόρρυθμη δομή, δύσπλαστο ύλικό καί πολυσχεδϊ μερισμό.

Καί όμως τό κατώρθωσαν : σάν άριστούχοι καί δεδοκιμασμένοι άρχιτέκτονες μάς έφεραν στήν σημερινή μέρα, στήν τωρινή στιγμή, σ' έτοϋτο το ύψος πού μπορούμε νά διακρίνομε τίς δύο καταστάσεις : τήν μία, τών ήμερών πού περάσαμε ένω μάς πλάθανε τά χέρια τους, καί τήν άλλη, τήν αίσθηση τής πληρότητος στίς μέχρι σήμερα μεταγυμνασιακές φουτουριστικές μας σκέψεις. Αυτές συνοψίζομε σέ δύο γραμμές : Σήμερα τό όνειρο Πραγματικότητας.

Έως τώρα υπήρχε τό πρόσχημα τού άνηλικου καί φυσική επίπτωση, ή επίεικία μάς συγχωροϋνταν σφάλματα, παραβλέπονταν άδυναμίες.

Κάποτε όμως ή ένηλικίωσις παίρνει την θέση τού άνηλικου,

για μάς, αυτή τήν στιγμή !!!

Η πρώτη στέκεται κοντά στίς άλλες μας ιδιότητες μέ τό σκήπτρο ψηλά τής ευθύνης, ένω ή άλλη άποσύρεται για νά πάρη γενικώς μία θέση στήν φυσιολογία τού άνθρώπου καί μερικώς, μία πιό μικρή στή μνήμη τού καθένα.

Τώρα είμεθα ισχυρότεροι, έχομε πνευματική κατάρτιση, πλήρη αύτεπίγνωση, ώριμο προσωπικότητα, διαμορφωμένη όλότητα.

Άλλά δέν περιορίστηκε μόνο στήν καλλιέργεια τής πνευματικής μας ιδιορυθμίας, ή Σχολή φρόντισε παράλληλα για τήν διάπλαση τού χαρακτηήρος μας καί τήν πλήρη συνειδητοποίηση τής ψυχικής μας ύποστάσεως.

Άνθρωποι έχοντας σκοπό καί τάμα τήν δημιουργία ώφελίμων βλαστών τής κοινωνίας, έχάλκευσαν χαρακτηήρες ήθικούς μέ έμβλημα μόνο « Τήν σταθερά απόφαση για τήν έκτέλεση τού άγαθού. » Πρωτεϋον προσόν για τήν εύρωστία τής κοινωνίας.

Δέν ώφελούν τίποτε, οϋτε τά πνευματικά χαρίσματα, οϋτε οί παρεχόμενες εύχέρειες άναπτύξεως καί έκμεταλλεύσεως αυτής άνευ ήθικών προϋποθέσεων – όταν ό αντίπους, ή ΑΡΕΤΗ, χωλαίνει « ΠΑΣΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΧΩΡΙΖΟΜΕΝΗ ΑΡΕΤΗΣ, ΠΑΝΟΥΡΓΙΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ».

Αισιόδοξοι θά βαδίσωμεν πρός τήν έπιτυχία, στηριζόμενοι σ' αυτά.

Μέ αυτήν τήν προοπτική ξεκινήσαμε στό δύσκολο δρόμο τοῦ καθήκοντος. Καί πρωτού συνεχίσωμεν τήν πορεία μας γιά μεγαλύτερα ὑψώματα, νοιώθουμε νά ἀναβλύζει ἀπό τά βάθη τῆς ψυχῆς μας ἕνα πολύπλευρο « εὐχαριστῶ » πρός ὅλους ἐκείνους πού συνέτειναν στόν ἄρτιο πνευματικό καταρτισμό μας.

Τά ὄμματα τῆς ψυχῆς μας στρέφονται μέ εὐγνωμοσύνη στούς ἀνθρώπους πού μᾶς χάρισαν αὐτήν τήν διορατικότητα.

Λίγο μακρῶς ἀλλά ψηλά, ἐκεῖ πού κι' ἐμεῖς θέλομε νά φτάσωμε στούς πεπνυμένους ἰδρυτάς τῆς σχολῆς, πρός τούς αειμνήστους ἀδελφούς ΑΜΠΕΤ, πού δημιούργησαν το φυτώριο αὐτό τῆς μορφώσεως καί ἐθνικῆς παιδείας. Στούς πρωτεργάτες τῆς σημερινῆς μας εὐτυχίας, τῆς δικῆς μας καί τόσων ἄλλων πού πέρασαν καί θά περάσουν.

Πρός τήν ἀγαπημένη μας Σχολή, πού σάν κιβωτός μᾶς διέσωσε ἀπ'τόν κατακλυσμό τῆς ἀπαιδευσίας.

Πρός τήν Σεβαστήν Ἐφορείαν καί ἰδιαίτερα τον Πρόεδρον αὐτῆς, Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Σιναίου, ὁ οποίος μέ ἀληθινά πατρικόν ἐνδιαφέρον παρηκολούθησεν τήν φοίτησίν μας εἰς ὅλα της τά στάδια.

Πρός τόν ἄοκνο Διευθυντή μας πού ἀφιέρωσε μία ὁλόκληρη ζωή στήν λειτουργία τῆς Σχολῆς.

Πρός ὅλους τούς πνευματικούς μας πατέρες, σεβαστούς καθηγητές καί διδασκάλους : Εὐγνωμοσύνη ὀφείλομε !

Τί καθυποχρέωσις δεν ὁμολογεῖται !!

Τά εὐχαριστήρια γι'αὐτό τό καλό, μόνο τό αὔριο θά μπορούσε νά ἐκφράσει μέ τίς πράξεις, γιατί τό στόμα εἶναι κάποτε μικρό γιά μερικές λέξεις.

Ἀγαπητοί μου καθηγηταί, δέν θέλω νά ἀμφιβάλλετε, ὅτι ποτέ δέν θά λησμονήσωμε τό χρέος μας τόσον, ὅσο ὁλόκληρο μέρος τῆς ζωῆς μας εἶναι λαξευμένο μέ τή σμίλη τῆς ψυχῆς σας.

Πιστεύσατε ὅτι κατορθώσατε νά ριζώσετε στά μύχια τῆς ψυχῆς μας τά διδάγματά σας, ἀντελήφθημεν μέ τή δική σας συστηματική καλλιέργεια ὅτι ἡ ζωή χωρίς ἰδεώδη καί χωρίς ἀνώτερους παλμούς δέν ἔχει καμμία ἀξία.

Πάντοτε οἱ συμβουλές σας θά ἀντηχούν ἔναυλοι στήν ἀκοή μας καί τό παράδειγμα τῆς αὐταπαρνήσεώς σας θά προβάλλη σάν φωτεινός δείκτης στο δρόμο τῆς ζωῆς μας.

Εἶναι μερικές ἡμέρες, πού μᾶς χάρισαν κάτι, μία χαρά, μία ἱκανοποίηση, μία ἔμπνευση, μία ἐπιτυχία, ἀκόμη καί μία λύπη, μία ἀποτυχία ἔστω, εἴτε ἀπρόοπτα, εἴτε περιμένοντάς την.

Ἅλλες αὐτές οἱ στιγμές συνθέτουν τήν συγκίνησή μας, πού καταπλημμυρίζει τό εἶναι μας.

Συμμαθηταί μου, μαζί περάσαμε τά ὠραιότερα καί ἀγνότερα χρόνια τῆς ζωῆς καί μαζί νοιώσαμε τίς πιό πολλές χαρές, λύπες, ἐνθουσιασμούς, ἀπογοητεύσεις.

Ὅσοι κι' ἂν περάσουνε καιροί εἶμαι βέβαιος πώς θά εἶναι μία μεγάλη συγκίνησης ἴσως ἡ πιό μεγάλη αὐτή, ἡ ἀναπόλησις της μνήμης στά θρανία πού μας κράτησαν τίς ψυχές μαζί γιά τόσα χρόνια.

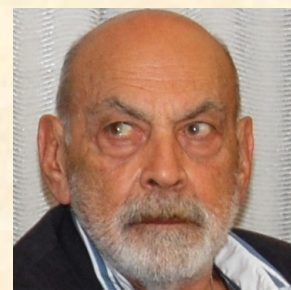
Ἄς δώσωμε λοιπόν γι' ἀκόμη μία φορά - τελευταίαν πλέον ἐδῶ - τήν ὑπόσχεση νά ἐκτελέσωμε ἀπαρεγκλίτως τό καθῆκον μας καί νά ἀποβοῦμε χρήσιμα μέλη στήν κοινωνία ακολουθῶντας παντοῦ καί πάντοτε τά διδάγματα τῶν ἀγαπημένων μας καθηγητῶν στό δρόμο τῆς Ἀρετῆς καί τῆς ἐπιστήμης.

Καί ἡ ὑπόσχεσις αὐτή, ἅς εἶναι ὁ σκοπός μας.

Ο Γιώργος Δέληος (Λάκης Κουσανέλλος γιὰ τοὺς φίλους/συμμαθητῆς του) γεννήθηκε στο Κάιρο καὶ ἀποφοίτησε ἀπὸ τὴν Ἀμπέτιο Σχολή (Κλασικὸ Τμήμα) τὸ 1964. Σπούδασε πιάνο καὶ θεωρητικὰ στο Ωδεῖο Ἀθηνῶν καὶ φιλολογία στο Καποδιστριακὸ Πανεπιστήμιο. Συνεχίζει τὶς σπουδῆς του στο Παρίσι, ὅπου σὴν École Normale de Musique σπουδάζει πιάνο, ἀρμονία, ἀντίστιξη καὶ φούγκα. Ἐμβαθύνει τὶς μουσικῆς του γνώσεις σὴν Σορβόννη καὶ παρουσιάζει μίᾶ διατριβή σὴν «μετρικὴ τῆς ἐλληνικῆς ποιήσεως καὶ τὴν ρυθμικὴ τῶν Ἰνδῶν» πὺ τον ὀδηγεῖ δύο φορές σὴ Ἰνδία καὶ ἰδιαίτερα τὸ 1981 σαν ὑπότροφο στο Πανεπιστήμιο τῶν Βενάρων. Ἐχει ηχογραφήσει 7 δίσκους στο greecepeace.com με διάσημους μουσικούς τῶν Παρισίων, παράλληλα με τὴν δραστηριότητά του σαν πιανίστας σὴν Ὀπερα καὶ τὸ Ἀνώτατο Ωδεῖο τῶν Παρισίων. Ἀπὸ τὸ 1975 ἔχει ἀφοσιωθεῖ σε διάφορες μουσικολογικῆς ἐρευνες σὴ Σορβόννη καὶ ἄλλα πανεπιστήμια καὶ δεν χάνει ευκαιρία νὰ μοιραστεῖ με τὸ ακρωτήριό του τὶς ἀπόψεις παλαιῶν καὶ συγχρόνων ἐρευνητῶν (Πλούταρχο, Πυθαγόρα, Ἰπποκράτη).

Ο Οσμάν της Οδού Φουάντ.....συνέχεια

.....γράφει ο Πάνος Αρβανιτάκης,

Στο τελευταίο του "Περιοδικό ΣΑΣ" γράφει ο Μιχάλης Παϊδούσης, γιός του Διευθυντή μας τότε Παντελή Παϊδούση, γιά τον μπουάπη (του ιστορικά δευτέρου κτιρίου στην Οδό Φουάντ, τώρα 26ης Ιουλίου) της Αμπετείου, Οσμάν. Πράγματι, ο Οσμάν ήταν κέρβερους και δεν άφηνε κανένα ανεπιθύμητο να μπει αλλά ούτε και εμάς τους μαθητές να βγούμε έξω στα διαλείμματα. Εκτός εάν...

Ήμασταν μια «κακή» παρεούλα στην 4η Γυμνασίου, σχολικό έτος 1947-48, και με τις ελάχιστες οικονομίες μας (ψιλά που μας έδιναν οι γονείς για να αγοράσουμε μια φουλάδα από το συσσίτιο αλλά που δεν τα ξοδέυαμε για δύο τρεις μέρες), πληρώναμε το συμφωνημένο εξιτήριο ποσό στον Οσμάν, στην αρχή του μεγάλου διαλείμματος και τρέχαμε στο Buffet Kleber, περίπου 100 μέτρα δεξιά βγαίνοντας από την είσοδο. Το Buffet Kleber ανήκε στον κύριο Κορτέση, μουστακαλή και ευτραφή Σαμιώτη, συνυπηρετήσαντα στην Χωροφυλακή της τότε ακόμα αυτοκυβέρνητης Σάμου, με τον υπολογαχό Σαμιώτη παππού μας, του οποίου το Kleber ήταν ένα από τα αγαπημένα στέκια. Το κατάστημα ήταν στη γωνία Φουάντ και Εμάντ ελ Ντίν με εξυπηρέτηση και στις δύο προσόψεις. Επί της Φουάντ ήταν σάντουιτς και μπύρες "στο πόδι", και ο υπεύθυνος ήταν ένας Νούβιος με άπταιστα αγγλικά. Μας ερωτούσε τι θέλαμε... αγγλισί. Παραγγέλναμε ΜΙΑ μπίρα Στέλλα την οποία μοιραζόμασταν και από ένα σάντουιτς. Αυτά όμως ήταν... σπέσιαλ. Είχαμε κάνει συμφωνία μαζί του να βάζει μόνο τα πάχια του ζαμπόν που είχε σερβίρει σε άλλους. Μισή τιμή. Τα καταβροχθίζαμε και τρέχαμε πίσω ψιθυρίζοντας σόκραν στον Οσμάν για να φτάσουμε δευτερόλεπτα πριν ο κύριος Πάπαρης, ο επιστάτης, κτυπήσει τον κώδωνα για το τέλος του μεγάλου διαλείμματος.

Ο Πάνος Αρβανιτάκης γεννήθηκε στο Κάιρο. Την πρώτη Δημοτικού την παρακολούθησε στην Ξενάκειο Σχολή και στην συνέχεια μαθήτευσε στην Αμπετείο Σχολή από όπου και αποφοίτησε το 1950. Ήταν συνεκδότης του σχολικού περιοδικού Σάλπιγξ και αργότερα συνεκδότης και εκδότης του περιοδικού Κάδμος. Το 1951 εισήχθη στο Παν/μιο της Γλασκώβης, όπου άρχισε σπουδές Ναυπηγικής τις οποίες εγκατέλειψε και συνέχισε στην Αρχιτεκτονική Σχολή στο ίδιο Παν/μιο. Αποφοίτησε το 1959 οπότε και μετοίκησε στο Λονδίνο. Υστερα από 10 χρόνια εργασίας σε δύο μεγάλα Βρετανικά γραφεία μελετών, όπου εργάστηκε για μελέτες αεροδρομίων, εργοστασίων, τουριστικών εγκαταστάσεων, χωροταξίας Νομού Ρεθύμνης για τον ΟΗΕ, το 1969 άνοιξε με την σύζυγό του, Ann Bullen (1942-2001), επίσης αρχιτέκτονα, επώνυμο γραφείο μελετών, στο κεντρικό Λονδίνο. Συγχρόνως δίδαξε αρχιτεκτονική στο Παν/μιο του Greenwich, όπου διετέλεσε για 10 χρόνια Διευθυντής της Σχολής Αρχιτεκτονικής και Περιβάλλοντος κατόπιν δε Πρύτανης μέχρι την συνταξιοδότησή του το 1977. Επί 10ετία εκλεγμένος πρόεδρος της Εταιρείας Ελλήνων Επιστημόνων Μ. Βρετανίας, πρόεδρος της Ιονίου Εταιρείας Λονδίνου, είναι μόνιμο μέλος της Διοικούσας Επιτροπής της Ελληνικής Εταιρείας Λονδίνου και ιδρυτικό μέλος και αντιπρόεδρος της Ελληνικής Αρχαιολογικής Επιτροπής Μ. Βρετανίας.

Επικήδειος στον Χαράλαμπο (Λάμπη) Χαλκιαδάκη

.....γράφει ο ανιψιός του Χρήστος Παπαδόπουλος

Γεια Χαρά θείε Χαράλαμπε - με πολύ σεβασμό και περισσότερη αγάπη

Στις δύσκολες στιγμές, η ποίηση και η μουσική είναι πάντα το καταφύγιό μου.

Αναπολώντας το βίο και την πολιτεία του θείου μου, το μυαλό μου με φέρνει ενστικτωδώς, και ίσως αναπόφευκτα, στον Καβάφη και τον Μότσαρτ.

Στον μεν, διότι πάντα κάποιο διαχρονικό του ποίημα ταιριάζει στην περίπτωση... τον δε, όχι μόνο για την μουσική και όπερές του, αλλά στην προκειμένη περίπτωση για την αριστουργηματική του νεκρώσιμη ακολουθία (Requiem).

΄Τιμή σ' εκείνους όπου στην ζωήν των όρισαν και φυλάσσουν Θερμοπύλες.

Ποτέ από το χρέος μη κινούντες· δίκαιοι κι ίσοι σ' όλες των τες πράξεις,

αλλά με λύπη κιόλας κι ευσπλαχνία· γενναίοι οσάκις είναι πλούσιοι, κι όταν είναι πτωχοί, πάλ' εις μικρόν γενναίοι, πάλι συντρέχοντες όσο μπορούνε·

πάντοτε την αλήθεια ομιλούντες, πλην χωρίς μίσος για τους ψευδόμενους...΄

Εξαιρετικός σύζυγος, πατέρας, παππούς. Την αγάπη και φροντίδα του άπλωνε σε όλη την οικογένεια - αδέρφια, ανίψια, ξαδέλφια, και γενικά σε φίλους και συνεργάτες.

Ολιγαρκής,

Καλοπροαίρετος,

Φιλότιμος,

Έντιμος,

Οξυδερκής,

Ερευνητικός,

Λεπτομερέστατα κατατοπισμένος, με εγκυκλοπαιδικό μνημονικό...

Λάτρης της Όπερας και δεινός ερασιτέχνης βραβευμένος φωτογράφος..

Χάραξε τον δικό του κώδικα, με γνώμονα και πυξίδα τα ιδεώδη του προσκοπισμού, για τον οποίο η αφοσίωση και δραστηριότητά του είναι γνωστή. «Αιέν Αριστεύειν», " Έσο Έτοιμος", " Καλές Πράξεις" ...

Έτσι λοιπόν όρισε τις δικές του 'Θερμοπύλες' και τις ακολουθούσε έμπρακτα, χωρίς φανφάρες και αυτοπροβολή..

Παρ' όλες τις δυσκολίες ή τα χτυπήματα της μοίρας, ειδικά στα παιδικά και εφηβικά του χρόνια, κατόρθωσε να φέρει τη ζωή στα δικά του μέτρα....

Η οκτάχρονη εγγονή μου Πηνελόπη, μου είπε προχθές... 'μη στενοχωρείσαι παππού.. αν κρατήσεις αυτούς που φύγαν στην καρδιά σου, εκείνοι συνεχίζουν να ζουν'...

Με αυτό το σκεπτικό, λοιπόν, και εφόσον ένα μέρος της δικής μου σου ανήκει, δεν σου λέω αντίο.. αλλά απλά (και προσκοπικά) Γεια Χαρά.

Ο Χρήστος Παπαδόπουλος είναι απόφοιτος Αμπετείου Σχολής (1976 Πρακτικό). Είναι Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου Αμπετείου Σχολής στην Αθήνα.

Πώς θα αποφύγουμε την μετάδοση του κορωνοϊού

Από τον Δρ. Παναγιώτη Παταργιά, ομότιμο καθηγητή του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου λάβαμε το πολύ ενδιαφέρον και πολύ χρήσιμο άρθρο του πανεπιστημίου Johns Hopkins για το πώς θα προστατευτούμε και θα αποφύγουμε την μετάδοση του κορωνοϊού.

Αγαπητές μου Φίλες και Αγαπητοί μου Φίλοι,

Κατ' αρχήν εύχομαι εσείς και οι οικογένειές σας να είσθε όλοι καλά και όσο γίνεται ψύχραιμοι στην αντιμετώπιση της δύσκολης κατάστασης που βιώνουμε.

Έλαβα και σας προωθώ ένα πολύ συνοπτικό ενημερωτικό του παγκοσμίως γνωστού και ιδιαίτερα αξιόπιστου Johns Hopkins.

Περιλαμβάνει, νομίζω, κάποια στοιχεία προφύλαξης, που ίσως διαφεύγουν σε κάποιους από εμάς, πέραν των ήδη γνωστών μας, τα οποία λόγω της κρισιμότητας της κατάστασης πρέπει να τηρούμε.

Φιλικά,

Δρ. Παναγιώτης Αλ. Παταργιάς

Το πανεπιστήμιο Johns Hopkins έβγαλε την εξαιρετική εξήγηση και περίληψη για το πώς να αποφύγουμε την μετάδοση του κορωνοϊού.

Ο ιός δεν είναι ζωντανός οργανισμός, αλλά μόριο πρωτεΐνης που καλύπτεται από ένα προστατευτικό στρώμα λιπιδίου (λίπους), το οποίο όταν απορροφάται από τα κύτταρα του οφθαλμικού, ρινικού ή στοματικού βλεννογόνου αλλάζει τον γενετικό τους κώδικα (μετάλλαξη) μετατρέποντάς τα σε επιθετικά, πολλαπλασιαζόμενα κύτταρα.

Δεδομένου ότι ο ιός δεν είναι ζωντανός οργανισμός αλλά πρωτεϊνικό μόριο, δεν θανατώνεται, αλλά αποσυντίθεται, ακόμα και από μόνος του. Ο χρόνος αποσύνθεσης εξαρτάται από την θερμοκρασία, την υγρασία και τον τύπο του υλικού όπου βρίσκεται.

Ο ιός είναι πολύ ευαίσθητος. Το μόνο που τον προστατεύει είναι ένα λεπτό εξωτερικό στρώμα λίπους. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το απλό σαπούνι ή το απορρυπαντικό είναι το καλύτερο απολυμαντικό, επειδή ο αφρός **κόβει το λίπος** (γι' αυτό και πρέπει να τρίψουμε τα χέρια μας τόσο πολύ : για 20 δευτερόλεπτα ή περισσότερο, για να φτιάξουμε πολύ αφρό).

Με τη διάλυση της στιβάδας λίπους, το μόριο πρωτεΐνης διαλύεται και καταστρέφεται.

Η θερμότητα λιώνει το λίπος. Γι' αυτό είναι καλό να χρησιμοποιείτε νερό πάνω από 25 βαθμούς Κελσίου για πλύσιμο χεριών, ρούχων και οτιδήποτε άλλο. Επιπλέον, το ζεστό νερό παράγει περισσότερο αφρό και αυτό το κάνει ακόμα πιο αποδοτικό.

Το αλκοόλ ή οποιοδήποτε αλκοολούχο μείγμα πάνω από 65% διαλύει το λίπος, ειδικά το εξωτερικό λιπιδικό στρώμα του ιού.

Οποιοδήποτε μείγμα 1 μέρος χλωρίνης ανά 5 μέρη νερού διαπερνά το λίπος και διαλύει άμεσα την πρωτεΐνη, διασπώντας τον ιό από μέσα προς τα έξω.

Το μικροβιοκτόνα δεν βοηθάνε. Ο ιός δεν είναι ζωντανός οργανισμός όπως τα βακτήρια. Δεν μπορούμε να σκοτώσουμε ό,τι δεν είναι ζωντανό με τα αντιβιοτικά, αλλά μπορούμε γρήγορα να αποσυνθέσουμε τη δομή του ιού.

Μην τινάζετε ποτέ χρησιμοποιημένα ή αχρησιμοποίητα ρούχα, σεντόνια ή πανιά. Η αιωρούμενη σκόνη συγκρατεί τον ιό και τον κυκλοφορεί επί ώρες σε κλειστό περιβάλλον.

Όσο ο ιός είναι κολλημένος σε μία πορώδη επιφάνεια, είναι πολύ αδρανής και αποσυντίθεται μεταξύ 3 ωρών (σε ύφασμα και πορώδη υλικά), 4 ωρών (στον χαλκό, γιατί είναι φυσικά αντισηπτικός – και ξύλο, γιατί το ξύλο απορροφά υγρασία και δεν αφήνει να αποκολληθεί και να αποσυντεθεί), 24 ωρών (στο χαρτόνι) και 72 ωρών (σε πλαστι-

κό). Αλλά αν τα τινάζετε ή χρησιμοποιήσετε φτερό για να «καθαρίσετε», τα μόρια του ιού επιπλέουν στον αέρα για έως και 3 ώρες και να καταλήξουν στη μύτη σας, στον αέρα που αναπνέετε.....

Τα μόρια του ιού παραμένουν πολύ σταθερά στο εξωτερικό κρύο, ή σε τεχνητό κρύο (κλιματιστικά σε σπίτια και αυτοκίνητα, ψυγεία). Χρειάζονται επίσης υγρασία για να παραμείνουν σταθερά και ιδιαίτερα το σκοτάδι. Επομένως, τα αφυδατωμένα, ξηρά ζεστά και φωτεινά περιβάλλοντα θα τον υποβαθμίσουν ταχύτερα.

Υπεριώδης ακτινοβολία (UV light) που πέφτει πάνω σε οποιοδήποτε αντικείμενο που μπορεί να περιέχει τον ιό, διασπά τη πρωτεΐνη του ιού. Για παράδειγμα, η απολύμανση και η επαναχρησιμοποίηση μάσκας γίνεται με υπεριώδη ακτινοβολία. Προσέξτε, όμως, ακτινοβολία στα αντικείμενα, όχι στο σώμα μας, γιατί η υπεριώδης ακτινοβολία διασπά και το κολλαγόνο (που είναι πρωτεΐνη) στο δέρμα, προκαλώντας τελικά ρυτίδες, αλλά μέχρι και καρκίνο του δέρματος.

Ο ιός ΔΕΝ μπορεί να περάσει από υγιές δέρμα.

Το ξύδι ΔΕΝ είναι χρήσιμο γιατί δεν διασπά το προστατευτικό στρώμα του λίπους.

Κανένα αλκοολούχο ποτό δεν βοηθά. Η ισχυρότερη βότκα περιέχει 40% αλκοόλ, και το λίπος για να σπάσει χρειάζεται τουλάχιστον 65%.

Το οδοντοϊατρικό LISTERINE βοηθά ! Φτάνει να είναι αυτό που εμπεριέχει τουλάχιστον 65% αλκοόλ και όχι αυτό χωρίς.

Όσο πιο περιορισμένος είναι ένας χώρος, τόσο μεγαλύτερη η συγκέντρωση του ιού που μπορεί να υπάρξει εντός του. Όσο πιο ανοιχτός ή φυσικά αεριζόμενος, τόσο λιγότερη.

Το λέμε και το ξαναλέμε, αλλά ΠΡΕΠΕΙ να πλένετε τα χέρια σας πριν και αφού αγγίξετε οποιοδήποτε βλεννογόνο, φαγητό, κλειδαριές, διακόπτες, τηλεχειριστήρια, κινητά τηλέφωνα, ρολόγια, υπολογιστές, τραπέζια, τηλεόραση, κλπ. που πιθανόν τα άγγιξε κάποιος. Και φυσικά όταν χρησιμοποιείτε το μπάνιο.

Τέλος, κρατήστε και τα νύχια σας κοντά, έτσι ώστε ο ιός να μην κρύβεται εκεί. Καθαρίζετε τα όσο συχνότερα μπορείτε

